

munen, og det gør man alene af Hensyn til Erhvervskommunen, som i mangfoldige Tilfælde slet ikke har nogen Byrde af den paagældende. Jeg kan derfor ikke se, at den ærede Ministers Bemærkning i mindste Maade er træffende. Jeg maa hævde, at det, der her er Tale om, er en Uretfærdighed overfor Opholdskommunen, og at det derfor ogsaa vil blive en Retfærdighed mod de Kommuner, der er stillede saaledes, som Frederiksberg er, at man forhøjer Tallet fra 3,500 Kr. til 5,000 Kr.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) talte om, at man ikke skulde forringe Stillingen for Landets største Kommune. Det forekommer mig ikke, at dette Udtryk er ganske træffende. Der er ikke ved dette Lovforslag Tale om at forringe Stillingen for København, tværtimod, Lovforslaget gaar ud paa i meget høj Grad at forbedre Stillingen for København. Den Kommune, for hvilken Stillingen bliver særligt forringet i Relation til København, er Frederiksberg, og det, der er Spørgsmaal om ved Ændringsforslag Nr. 2, er kun at mildne den store Forringelse, som Lovforslaget ellers vilde medføre for Frederiksberg.

Endelig sagde det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen), at Lovforslaget nu kun mødte Modstand hos Stationsbyer og Kommuner, der ligger omkring store Steder og derfor kan betragtes som Skattely. Jeg maa paa Frederiksbergs Vegne paa det allerbestemteste protestere mod denne Udtalelse. Frederiksberg er ikke noget Skattely for København, saaledes som det ogsaa forleden blev indrømmet fra københavnsk Side, og overhovedet passer de Grunde, der gøres gældende for Erhvervsbeskatningen, slet ikke for Frederiksberg. Ikke des mindre er Frederiksberg den Kommune, der rammes allerhaardst af Erhvervsbeskatningen. Den er det allerede, som Forholdet er nu, og vil blive det end mere i Fremtiden, hvis Lovforslaget bliver vedtaget, thi saa vil Forholdet sandsynligvis blive det, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne allerede har nævnt, at Frederiksberg, skønt Grundene til Erhvervsbeskatning egentlig slet ikke foreligger, dog kommer til at afgive over en Fjerdedel af sin Skatteindtægt til København. Det forekommer mig ikke, at dette kan siges at være et Retfærdighedskrav. Tværtimod forekommer det mig, at hvis man paa en eller anden Maade kan mildne dette haarde Resultat, er der al Grund til at gøre det.

Kristensen: Naar jeg atter beder om Ordet, er det i Anledning af en Udtalelse af det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard), som henvendte sig til mig og spurgte, om jeg ikke kunde blive noget betænkelig, naar en Købstadmand som det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen) udtalte sin Anerkendelse af de Udtalelser, jeg var kommet frem med her. Jeg vil gerne have Lov til at sige, at naar jeg har udtalt mig, som jeg har gjort, har jeg ikke udtalt mig som Landborepræsentant, men som Repræsentant for hele Landet, og jeg vil gerne have Lov til at sige, som jeg ogsaa sagde før, at jeg føler, at det er et Retfærdighedskrav, der her sker Fyldest. Der bliver sagt, at det er ene og alene Byerne, det drejer sig om; men jeg betragter det ikke saaledes som, at det absolut skulde være et Værn for Byerne, vi faar gennem denne Lov, den er lige saa vel et Værn for Landkommunerne, thi det samme Forhold kan komme til at gøre sig gældende imellem dem indbyrdes som mellem Byer og Landkommuner; der kan lige saa vel være Skattelyforhold mellem Landkommuner indbyrdes, som der kan være mellem en By og en Landkommune.

Piper: Jeg tror, at det ærede 3die Medlem for 7de Kreds (Kristensen), som nu talte, overvurderede Lovens Virkninger noget, naar han sagde, at der var et almindeligt Ønske indenfor det danske Folk om at faa denne Lov gennemført. Forholdet er det, at det er kun et mindre Antal Kommuner indenfor det danske Folk, der berøres af denne Lov, nogle saaledes, at de faar en Gevinst, andre, saa de faar et betydeligt Tab. Naar dette Lovforslag overhovedet er kommet frem, og den højtærede Minister nu søger at løse dette Stridsspørgsmaal paa denne Maade, er det jo egentlig af Armod. Det er, fordi den højtærede Minister ikke har kunnet finde nogen bedre Maade at løse dette Spørgsmaal paa. Den Trang til Penge, som der er i forskellige Købstæder, hvor Skatteprocenten er vokset ret højt op, den Trang, der er til at skaffe nye Indtægter, har gjort, at man fortrinsvis kaster sine Øjne paa nogle Skatteydere, som er flyttet udenfor Byen til en Nabokommune. Spørgsmaalet er nu: Hvad betyder overhovedet dette for den store Kommune? Udflytningen fra de saakaldte Erhvervs-kommuner sker jo i to Retninger: det er ikke alene Velhaverne, der flytter ud; men det er ogsaa en hel Del mindre velstillede